

ΑΠ 43/2016 [Χρηματική ικανοποίηση λόγω όχλησης από Κ.Υ.Ε]

Πρόεδρος: Αντ. Ζευγώλης
Εισηγητής: Χαρ. Μαχαίρας

Βασικές Σκέψεις

Με την κρινόμενη αίτηση αναίρεσης προσβάλλεται η αντιμωλία των διαδικών εκδοθείσα κατά την τακτική διαδικασία υπ' αριθ. 2954/2014 τελεσίδικη απόφαση του Εφετείου Αθηνών, η οποία δέχθηκε την από 19-7-2011 έφεση των αναιρεσιδόντων κατά της υπ' αριθ. 1564/2011 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και αφού εξαφάνισε την απόφαση αυτή κατά το μέρος που επιδικάσθηκε στους ενάγοντες (πλην του τρίτου) της από 17-11-2008 αγωγής τους, χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από αδικοπραξία, δέχθηκε ακολούθως εν μέρει την αγωγή αυτή και υποχρέωσε τους εναγόμενους - εφεσίβλητους (πλην του Α. Κ., 3ου) να καταβάλουν ως αποζημίωση σε κάθε ένα από τους ενάγοντες - αναιρεσίβλητους, το ποσό των 2.000 ευρώ. Κατά τα λοιπά διατήρησε την πρωτόδικη απόφαση, η οποία αναγνώρισε ότι οι εναγόμενοι - αναιρεσιδόντες, υπαίτια και παράνομα οχλούν τους ενάγοντες - αναιρεσίβλητους με την εκπομπή καπνών και αιθάλης από το απαγωγικό τους σύστημα, κλπ. Η αίτηση αναίρεσης ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρ. 552, 553, 556, 558, 564, 566§1 ΚΠολΔ), είναι επομένως παραδεκτή (άρθρ. 577§1 ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τους λόγους της (άρθρ. 577§3 ΚΠολΔ).

Κατά το άρθρο 559 αριθ. 5 ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται, αν το δικαστήριο σε περίπτωση καθ' ύλην αρμοδιότητας εσφαλμένα δέχτηκε ότι είναι αρμόδιο ή αναρμόδιο, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 47, σύμφωνα προς τις οποίες δεν υπόκεινται σε προσβολή με ένδικο μέσο απόφαση πρωτοδικείου, πολυμελούς ή μονομελούς, για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου, και απόφαση πολυμελούς πρωτοδικείου, για υπόθεση της αρμοδιότητας του μονομελούς. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται, ότι ο ανωτέρω λόγος αναιρέσεως δημιουργείται μόνον, όταν υπάρχει σφάλμα του δικαστηρίου της ουσίας αναφερόμενο σε παραδοχή καθ' ύλην αρμοδιότητας ή αναρμοδιότητας αυτού του ιδίου. Επομένως, δεν θεμελιώνεται ο λόγος αυτός, όταν το Εφετείο, επιλαμβανόμενο εφέσεως που υπάγεται, κατά το άρθρο 19 του ΚΠολΔ στην καθ' ύλην αρμοδιότητά του, κρίνει εσφαλμένως, ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που εξέδωσε την εκκαλουμένη απόφαση ήταν ή δεν ήταν αρμόδιο καθ' ύλην (Ολ ΑΠ 3/1991). Στην προκειμένη υπόθεση, οι αναιρεσιδόντες, με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, προσάπτουν στην προσβαλλόμενη απόφαση, όπως εκτιμάται, την από την ως άνω διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 5 ΚΠολΔ πλημμέλεια, ότι το Εφετείο εσφαλμένα δέχτηκε, ότι το πρωτόδικο Μονομελές Πρωτοδικείο ήταν αρμόδιο καθ' ύλην για την εκδίκαση της ένδικης αγωγής,, καίτοι,

όπως διατείνονται οι αναιρεσιόντες, "επρόκειτο περί αγωγής που επιδιώκεται οριστική ρύθμιση διαφοράς αρμοδιότητας του Πολυμελούς Πρωτοδικείου κατ' άρθρο 18 ΚΠολΔ". Σύμφωνα, όμως, με όσα έχουν προεκτεθεί, η προβαλλόμενη αιτίαση δεν αναφέρεται σε σφάλμα του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου αναφορικά με τη δική του αρμοδιότητα να επιληφθεί της έφεσης και, επομένως, ο εξεταζόμενος πρώτος λόγος αναίρεσης είναι απαράδεκτος και απορριπτέος (Ολ ΑΠ 5/2003, ΑΠ 1106/2014, ΑΠ 638/2012).

Η ανεπάρκεια των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται στην αγωγή σε σχέση με αυτά που απαιτούνται από το νόμο για τη θεμελίωσή της, χαρακτηρίζεται ως νομική αοριστία και ελέγχεται με τον αναιρετικό λόγο από τον αριθμό 1 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ ως παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, εφόσον το δικαστήριο της ουσίας έκρινε τελικά ως ορισμένη την αγωγή, αρκούμενο σε λιγότερα ή διαφορετικά στοιχεία από αυτά που απαιτεί ο νόμος. Με τον ίδιο λόγο ελέγχεται και το σφάλμα του δικαστηρίου της ουσίας να κρίνει ως αόριστη την αγωγή, αξιώνοντας για τη θεμελίωσή της περισσότερα στοιχεία από όσα απαιτεί ο νόμος για τη θεμελίωση του επίδικου δικαιώματος. Πρόκειται και πάλι για παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου ως προς τη διαπίστωση νομικής δήθεν αοριστίας της αγωγής (Ολ ΑΠ 18/1998, ΕλλΔνη 1998.307? ΑΠ 1967/2006, ΕλλΔνη 2009.743). Επομένως νομική είναι η αοριστία που συνδέεται με τη νομική εκτίμηση του εφαρμοστέου κανόνα ουσιαστικού δικαίου (ΑΠ 1356/2010). Αντίθετα η έλλειψη εξειδίκευσης των πραγματικών περιστατικών που θεμελιώνουν κατ' αρχήν το ασκούμενο με την αγωγή ουσιαστικό δικαίωμα και αποτελούν την προϋπόθεση εφαρμογής του αντίστοιχου κανόνα ουσιαστικού δικαίου χαρακτηρίζεται ως ποσοτική αοριστία της αγωγής, ενώ η επίκληση απλώς των στοιχείων του νόμου χωρίς αναφορά πραγματικών περιστατικών χαρακτηρίζεται ως ποιοτική αοριστία της αγωγής (ΑΠ 963/2006) και ελέγχονται και οι δύο αναιρετικά με τους λόγους από τους αριθ. 8 και 14 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ (Ολ ΑΠ 1573/1981, ΝοΒ 1982.1054? ΑΠ 874/1996, ΕλλΔνη 1997.838? 1452/2007, ΕλλΔνη 2009.477). Για να ιδρυθεί όμως ο αντίστοιχος λόγος αναίρεσης πρέπει ο σχετικός με την ποσοτική ή ποιοτική αοριστία ισχυρισμός, ο οποίος δεν υπάγεται στις εξαιρέσεις του άρθρ. 562§2 ΚΠολΔ, να προτάθηκε παραδεκτά στο δικαστήριο της ουσίας (ΑΠ 571/2004, ΕλλΔνη 2006.747) και να αναφέρεται αυτό στην αίτηση αναίρεσης, στην οποία πρέπει επίσης να παρατίθεται το περιεχόμενο της αγωγής που κρίθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ως ορισμένη ή απορρίφθηκε ως αόριστη, ώστε σε αντιπαράβολή με τις αντίστοιχες παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης, που επίσης πρέπει να παρατίθενται στο αναιρετήριο, να μπορεί να διαπιστωθεί το τυχόν σφάλμα της απόφασης, που πρέπει και αυτό να προσδιορίζεται με την αίτηση αναίρεσης.

Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 57 Α.Κ. η προστασία του δικαίου εκτείνεται και στους συντελεστές εκείνους που αποτελούν την ατομικότητα του προσώπου, είτε αυτοί αναφέρονται στην φυσική του υπόσταση (ζωή, σωματική ακεραιότητα, υγεία είτε στην πνευματική, ηθική ή κοινωνική του ατομικότητα. Στην έννοια της προσωπικότητας περιέχονται όλες εκείνες οι αστάθμητες αξίες, που απαρτίζουν την ουσία του ανθρώπου και προστατεύονται όλα τα αγαθά που τη συγκροτούν, δηλαδή,

μεταξύ άλλων, α) στοιχεία αναφορικά με τη ζωή, σωματική ακεραιότητα και την υγεία του προσώπου (σωματικά αγαθά), β) στοιχεία αναγόμενα στον ψυχικό και συναισθηματικό κόσμο του ανθρώπου (ψυχικά αγαθά), γ) στοιχεία σχετικά με την ελευθερία προς ανάπτυξη της προσωπικότητας, δ) στοιχεία συνδεόμενα με την τιμή του προσώπου, ε) στοιχεία του ιδιωτικού βίου και της σφαίρας του απορρήτου (ΑΠ 543/2009, 261/2008). Στην έννοια δε του δικαιώματος επί της προσωπικότητας περιλαμβάνονται όλα τα άυλα αγαθά, τα οποία είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα με το πρόσωπο και ανήκουν σ' αυτό, όπως είναι και η κοινωνική ατομικότητα του ανθρώπου. Από τα ανωτέρω απορρέει και το δικαίωμα χρήσεως των κοινόχρηστων πραγμάτων (άρθρα 967, 968- 970 ΑΚ), όπως είναι και ο ατμοσφαιρικός αέρας, που εντάσσονται στην ευρύτερη έννοια του περιβάλλοντος και συμπίπτουν σε ευρεία κλίμακα με τα σημαντικότερα περιβαλλοντικά αγαθά, συνιστώντας τόσο προϋπόθεση ζωής, όσο και στοιχεία για την εξασφάλιση ποιότητας ζωής. Από τα ανωτέρω συνάγεται, ότι η απόλαυση ενός ήρεμου περιβάλλοντος ελεύθερου από ρύπους είναι και αυτή μία έκφανση του δικαιώματος επί της προσωπικότητας. Προσβολή ως προς αυτή την πλευρά του όλου δικαιώματος μπορεί να προκαλείται και όταν διαταράσσεται η ωφέλεια από την απόλαυση του φυσικού περιβάλλοντος όσον αφορά την ατμόσφαιρα με την εκπομπή ρύπων όπως καπνού, αναθυμιάσεων αλλά και θορύβων (ηχορύπανση). Εάν η εκπομπή είναι τόσο ισχυρή ώστε να απειλεί και την υγεία των κοινωνιών, τότε επέρχεται προσβολή και ως προς μία επιπλέον έκφανση του γενικού δικαιώματος της προσωπικότητας εκείνης που αφορά το ειδικότερο δικαίωμα στην υγεία.

Συνεπώς, το δικαίωμα χρήσης των κοινόχρηστων πραγμάτων αποτελεί αυτοτελή εκδήλωση του δικαιώματος της προσωπικότητας, όπως προσδιορίζεται από τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ (ΑΠ 718/2001). Το δικαίωμα επί της προσωπικότητας προσδιορίζεται εννοιολογικά και με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 2 και 5 και 24 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος, ενώ η συμπεριφορά με την οποία διαταράσσεται από τρίτους στοιχείο περιβαλλοντικό κατά τέτοιο τρόπο, ώστε, είτε να αλλοιώνεται ή να καταργείται η κοινή ωφέλεια που πηγάζει από τη χρήση του συγκεκριμένου πράγματος, είτε να καθίσταται αδύνατη η χρήση του στοιχείου αυτού, συνιστά παράνομη προσβολή κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 970 Α.Κ., όπως αυτές εμπλουτίζονται από το άρθρο 24 του Συντάγματος. Επομένως, το δικαίωμα του ανθρώπου στη χρήση και την απόλαυση της ωφέλειας του ζωτικού χώρου του, αποτελεί την ιδιωτικού δικαίου έκφανση της κατοχύρωσης από το άρθρο 24 παρ. 1 του Συντάγματος, του κοινωνικού δικαιώματος στο περιβάλλον, που τριτενεργεί στις ιδιωτικές έννομες σχέσεις μέσω των διατάξεων των άρθρων 57 και 967 επ. Α.Κ. Η προστασία του δικαιώματος της προσωπικότητας μέσω των ανωτέρω διατάξεων του Α.Κ., απαιτεί τη συνδρομή των εξής προϋποθέσεων: α) Προσβολή του δικαιώματος χρήσης που συνίσταται στη διατάραξη από τρίτους κάποιου περιβαλλοντικού στοιχείου κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αλλοιώνεται ή να καταργείται η κοινή ωφέλεια που πηγάζει από τη χρήση του συγκεκριμένου πράγματος ή προσβολή της υγείας (σωματικής ή ψυχικής) του προσώπου, β) παράνομος χαρακτήρας της προσβολής,

δηλαδή ύπαρξη συμπεριφοράς αντίθετης με τις επιταγές ή απαγορεύσεις της έννομης τάξης, που προσβάλλει την κοινή χρήση ή την κοινή ωφέλεια κοινού σε όλους ή κοινόχρηστου πράγματος ή τη σωματική ή την ψυχική υγεία του ατόμου. Η αξίωση που απορρέει από την προσβολή του πιο πάνω δικαιώματος συνίσταται, εκτός των άλλων, στην άρση της τελευταίας και την παράλειψή της στο μέλλον, εφόσον υπάρχει βάσιμη απειλή επικείμενης προσβολής (προληπτική αξίωση για παράλειψη). Για την άσκηση των παραπάνω αξιώσεων νομιμοποιείται ο χρήστης του συγκεκριμένου πράγματος ή το πρόσωπο (ως προς τα σωματικά ή ψυχικά αγαθά) που υπέστη την προσβολή, ο οποίος, στην πρώτη περίπτωση, θα πρέπει να βρίσκεται σε ορισμένη τοπική σχέση με το αντίστοιχο περιβαλλοντικό αγαθό. Επίσης, στο άρθρο 5 παρ.1 του Συντάγματος ορίζεται ότι ο κάθε ένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητα του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη. Η διάταξη προστατεύει, εκτός των άλλων και την οικονομική ελευθερία, εφόσον βέβαια με αυτήν δεν προσβάλλονται τα δικαιώματα των άλλων, δεν παραβιάζεται το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη. Έτσι η επιχειρηματική δραστηριότητα, ως οικονομική ελευθερία, πρέπει να ασκείται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μη προσβάλλει την προσωπικότητα των άλλων, στην οποία περιλαμβάνεται και η αξίωση να ζει και να κινείται σε καθαρό και υγιές περιβάλλον. Για το λόγο αυτό το σύγχρονο κράτος υποβάλλει σειρά επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σε προηγούμενη λήψη άδειας και σε έλεγχο τηρήσεως των όρων της. Η υποβολή της άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε προηγούμενη άδεια της διοίκησης αποτελεί εκδήλωση της εγγυητικής λειτουργίας του κράτους και βέβαια δεν αποκλείει την δικαστική εξέταση της προσβολής της προσωπικότητας από την άσκηση της οικονομικής Στη συγκεκριμένη περίπτωση όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση της ένδικης αγωγής (άρθρ. 561§2 ΚΠολΔ) οι ενάγοντες και ήδη αναιρεσίβλητοι ισχυρίσθηκαν ότι είναι ιδιοκτήτες των περιγραφόμενων σ' αυτήν οριζοντίων ιδιοκτησιών σε πολυώροφη οικοδομή επί της οδού ... στα Ότι η πρώτη εναγόμενη εταιρία, νόμιμος εκπρόσωπος της οποίας είναι ο δεύτερος εναγόμενος και ομόρρυθμη εταιρία η τρίτη εξ αυτών και η οποία διατηρεί επιχείρηση ..., σύμφωνα με το καταστατικό της σε ισόγειο κατάστημα που βρίσκεται στην πλατεία ... και συνορεύει με την οδό ..., όπου βρίσκεται η οικοδομή των εναγόντων, σε μικρή απόσταση απ' αυτή, λειτουργεί κατά τρόπο που προσβάλλει την προσωπικότητα των εναγομένων, καθ' όσον, μη λαμβάνοντας τα απαραίτητα μέτρα και ειδικότερα μη τοποθετώντας τα κατάλληλα φίλτρα κατά το ψήσιμο των φαγητών (με καύσιμη ύλη το κάρβουνο, παρά τις διαμαρτυρίες των εναγόντων, με συνέπεια να προκαλείται εκπομπή καπνών και αιθάλης, από τον σωλήνα του απαγωγικού συστήματος του καταστήματος, που εισέρχεται στις κατοικίες τους και καθιστούν αποπνικτική για εκείνους το περιβάλλον διαβίωσης και την ατμόσφαιρα με κίνδυνο για την υγεία τους, ενώ συγχρόνως δυσχεραίνεται η χρήση των κατοικιών τους και ιδίως των εξοστών των διαμερισμάτων της οικοδομής. Ζήτησαν δε κατόπιν αυτών, ενόψει της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς των εναγομένων α) να υποχρεωθούν αυτοί να

καταβάλουν, εις ολόκληρον ο καθένας, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη έκαστος των εναγόντων από την αδικοπραξία των εναγομένων το ποσό των 15.000ευρώ σε καθένα εξ αυτών και β) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να τοποθετήσουν στο απαγωγικό σύστημα, της εναγομένης επιχείρησης τα κατάλληλα φίλτρα για την κατακράτηση των οσμών και των σωματιδίων καπνού, σε περίπτωση δε δυστροπίας αυτών να επιβαρυνθούν τα έξοδα οι ενάγοντες και να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να τους τα αποδώσουν με απειλή χρηματικής ποινής σε περίπτωση μη συμμόρφωσης. Με βάση το άνω περιεχόμενο αίτημά της η ένδικη αγωγή, όπως αυτή κυριαρχικά εκτιμάται από το δικαστήριο, περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την νομική θεμελίωσή της στις προπαρατεθείσες διατάξεις, χωρίς να απαιτούνται άλλα στοιχεία για την περαιτέρω εξειδίκευση του αιτήματός της. Επομένως, το Εφετείο, το οποίο με την προσβαλλόμενη απόφασή του έκρινε ορισμένη την αγωγή, ούτε παρέλειψε παρά το νόμο να κηρύξει απαράδεκτο, ούτε παραβίασε τις άνω διατάξεις ουσιαστικού δικαίου, ούτε όμως δέχθηκε πράγματα πέραν αυτών, που εκτίθενται στη αγωγή και συνεπώς ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως από τον αριθμό 1, 8 και 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, με τον οποίο προβάλλονται αντίθετες αιτιάσεις, είναι αβάσιμος και απορριπτός. Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 1 του ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολ.ΑΠ 7/2006, 4/2005). Με το λόγο αναίρεσης από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ (παραβίαση κανόνα του ουσιαστικού δικαίου) ελέγχονται τα σφάλματα του δικαστηρίου κατά την εκτίμηση του νόμου βάσιμου της αγωγής ή των ισχυρισμών των διαδίκων, καθώς και τα νομικά σφάλματα κατά την έρευνα της ουσίας της διαφοράς. Ελέγχεται, δηλαδή, αν η αγωγή, ένσταση κ.λπ. ορθώς απορρίφθηκε ως μη νόμιμη ή αν, κατά παράβαση ουσιαστικού κανόνα δικαίου, έγινε δεκτή ως νόμιμη ή απορρίφθηκε ή έγινε δεκτή κατ' ουσίαν (Ολ.ΑΠ 27 και 28/1998). Περαιτέρω, κατά την διάταξη του άρθρου 559 αρ.19 ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες, ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από την υπόψη διάταξη, που αποτελεί κύρωση της παράβασης του άρθρου 93 παρ.3 του Συντάγματος, προκύπτει ότι ο προβλεπόμενος απ' αυτή λόγος αναίρεσης ιδρύεται όταν στην ελάχιστοα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας), ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται, βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου, για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνησή της (ανεπαρκή αιτιολογία) ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία)(ΑΠ 358/2014). Στη συγκεκριμένη περίπτωση προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης εφετειακής απόφασης (άρθρ. 561§2 ΚΠολΔ) ότι αυτή,

διαβεβαιώνοντας ότι έλαβε υπόψη της όλα τα αποδεικτικά μέσα, που παραδεκτά προσκόμισαν και επικαλέστηκαν οι διάδικοι, δέχθηκε, μεταξύ άλλων, ως προς την ουσία της υπόθεσης και τα ακόλουθα: "...Οι ενάγοντες είναι ιδιοκτήτες οριζοντίων ιδιοκτησιών σε πολυώροφη οικοδομή (Κτίριο 1 συγκροτήματος) επί της οδού ... στα Ειδικότερα, ο πρώτος και η δεύτερη των εναγόντων είναι συγκύριοι κατά 50% εξ αδιαιρέτου του Γ3 διαμερίσματος στον τρίτο όροφο, η τετάρτη των εναγόντων είναι κυρία του Γ1 διαμερίσματος του τρίτου ορόφου, η πέμπτη ενάγουσα είναι κυρία του Β3 διαμερίσματος του δευτέρου ορόφου, ο έκτος των εναγόντων, ο οποίος απεβίωσε και ήδη κληρονομήθηκε από τη σύζυγό του, εβδόμη ενάγουσα, και το τέκνο του, όπως προεκτέθηκε, ήταν συγκύριος με τη σύζυγό του κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου του Β2 διαμερίσματος του δευτέρου ορόφου, ο όγδοος ενάγων είναι κύριος του Β1 διαμερίσματος του δευτέρου ορόφου, η ένατη ενάγουσα είναι κυρία του Α3 διαμερίσματος του πρώτου ορόφου, η δέκατη ενάγουσα είναι κυρία του Α2 διαμερίσματος του πρώτου ορόφου και ο ενδέκατος ενάγων είναι κύριος του Α1 διαμερίσματος του πρώτου ορόφου της ίδιας οικοδομής, που ανηγέρθη το έτος 2004, τα δε διαμερίσματα απέκτησαν από Ιούνιο 2005 έως Ιανουάριο 2007. Η πρώτη των εναγομένων, ομόρρυθμη εταιρία, νόμιμος εκπρόσωπος της οποίας είναι ο δεύτερος εναγόμενος και η τρίτη ομόρρυθμο μέλος αυτής, διατηρεί επιχείρηση ψητοπωλείου με αντικείμενο κατά το καταστατικό της "... στα ... επί ισογείου καταστήματος σε διώροφη οικοδομή, το οποίο έχει πρόσοψη στην Πλατεία ... , άλλως ... ενώ έχει αναπτύξει και τραπεζοκαθίσματα επί της πλατείας στην πρόσοψη του καταστήματος. Στο αριστερό τμήμα της πλατείας και καθέτως αυτής βρίσκεται η οδός ..., πλάτους 8 μέτρων, η δε οικοδομή των εναγόντων - εφεσιβλήτων βρίσκεται στο ύψος της νοητής ευθείας εξ αριστερών της επιχείρησης και σε απόσταση 30 μ. περίπου από το σημείο εξόδου του απαγωγικού σωλήνα, στο σημείο της κουζίνας που γίνεται το ψήσιμο των κρεάτων (καμινάδα), καθώς μεσολαβεί ένα ισόγειο κτίριο, όπου κατοικεί ο ιδιοκτήτης του καταστήματος στο οποίο στεγάζεται η επιχείρηση των εναγόμενων και στη συνέχεια η οδός Η ανωτέρω επιχείρηση λειτουργεί καθημερινά στις εργάσιμες ημέρες από ώρα 3.00 το μεσημέρι μέχρι αργά το βράδυ αλλά και τα Σαββατοκύριακα ψήνοντας κρέατα, σερβίροντας σε πελάτες και με διανομή κατ' οίκον και ο εξοπλισμός της αποτελείται από μια ψησταριά με καύσιμη ύλη το κάρβουνο, από φριτέζα, από εσχαριέρες υγραερίου και από μια κοτοπουλιέρα για ψήσιμο κοτόπουλου, ενώ για τη λειτουργία της διαθέτει άδεια λειτουργίας. Κατά τη λειτουργία του ανωτέρω εξοπλισμού, ο καπνός και η αιθάλη από την παρασκευή των ψητών κρεάτων, εξέρχονται από το ψητοπωλείο από έναν σωλήνα απαγωγικού συστήματος που καταλήγει στην ταράτσα του κτίσματος. Λόγω της μικρής απόστασης της οικοδομής των εναγόντων από την ψησταριά των εναγομένων και της πολύωρης λειτουργίας της επιχείρησης με κύρια καύσιμη ύλη το κάρβουνο, ο καπνός και η αιθάλη εισέρχονται στα διαμερίσματά τους και επικάθονται στην οικοσκευή τους προκαλώντας έντονη οσμή και δημιουργία αιθαλομίχλης, αλλά κυρίως δημιουργώντας αποπνικτική ατμόσφαιρα για τους ενάγοντες που αναγκάζονται να εισπνέουν επί ώρες αέρα με ρύπους από τη λειτουργία της επιχείρησης, ιδίως όταν αυτός έχει

κατεύθυνση προς την οικοδομή τους, και να μην μπορούν να κάνουν χρήση των εξωστών των κατοικιών τους ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες. Αρχικά διαμαρτυρήθηκαν στο δεύτερο εναγόμενο, νόμιμο εκπρόσωπο της πρώτης εναγομένης, ο οποίος δεν προέβη σε καμία ενέργεια, στη συνέχεια δε, κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλαν στις 13.11.2006, μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης των συνιδιοκτητών της οικοδομής τους, κλιμάκιο υπαλλήλων της αρμόδιας Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας Ανατολικής Αθήνας της Νομαρχίας Αθηνών επισκέφθηκε την επιχείρηση και πραγματοποιήθηκε υγειονομικός έλεγχος, μετά τον οποίο εκδόθηκε το υπ' αριθμ. πρωτ. .../30.11.2006 έγγραφο, το οποίο επιδόθηκε στον εναγόμενο νόμιμο εκπρόσωπό της πρώτης εναγομένης και με το οποίο υποχρεώθηκε αυτός να προβεί σε ανύψωση του σωλήνα του απαγωγικού συστήματος της ψησταριάς, ώστε να υπερβαίνει κατά 0,50μ. το ύψος των γειτονικών κτιρίων για να μη δημιουργούνται οχλήσεις στους περίοικους, όπως εξάλλου επέβαλε και η Υπουργική Απόφαση Αιβ/8577/1983 "υγειονομικός έλεγχος των αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας των εγκαταστάσεων επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος καθώς και των γενικών και ειδικών όρων ιδρύσεως και λειτουργίας των εργαστηρίων και καταστημάτων τροφίμων ή/και ποτών" (Φ.Ε.Κ. 526/Β78.9.1983). Όμως, παρ' όλο που κρίθηκε ότι το μέτρο αυτό είναι αρκετό για την αποτροπή οχλήσεων και επιβάρυνσης των εναγόντων από τις συνέπειες λειτουργίας της επιχείρησης και παρά το ότι οι εναγόμενοι ανύψωσαν το σωλήνα του απαγωγικού συστήματος κατά 4μ. από το ψηλότερο γειτονικό κτίριο και αντικατέστησαν το Μάιο 2007 το μοτέρ του αεραγωγού, η επιβάρυνση των εναγόντων εξακολουθεί να υφίσταται ιδίως όταν ο αέρας κατευθύνει προς την οικοδομή τους την εκπομπή καπνού και αιθάλης από την απόληξη της καπνοδόχου όπου σχηματίζεται χοάνη (φαρδιά πτερύγια - κουταλοειδή) απαγωγής αέρα πλάτους 7 μέτρων, ενόψει της μη χρήσης των κατάλληλων φίλτρων για την συγκράτηση και εξουδετέρωση των σωματιδίων και προϊόντων καπνού και αιθάλης κατά το ψήσιμο του κρέατος στα κάρβουνα και την παρασκευή των φαγητών. Ο εξετασθείς στο ακροατήριο μάρτυρας των εναγόντων και ιδιοκτήτης διαμερίσματος στην ίδια οικοδομή, Α. Κ., δήλωσε ότι η διαρκής εισπνοή αέρα, κατά τη λειτουργία της επιχείρησης, του έχει προκαλέσει μόνιμο βήχα, ενώ άλλοι ιδιοκτήτες αποφάσισαν να πωλήσουν την ιδιοκτησία τους εξαιτίας του προβλήματος αυτού. Ο δεύτερος εναγόμενος είπε στους ενάγοντες, με την άνω ιδιότητά του, ότι δέχεται να εγκαταστήσει τα κατάλληλα φίλτρα, αλλά δεν είναι διατεθειμένος να πληρώνει ανά δίμηνο 300 ευρώ για τη συντήρησή τους, όπως απαιτείται. Εξάλλου, οι ενάγοντες δεν προσέφυγαν εκ νέου στην αρμόδια υγειονομική υπηρεσία της Νομαρχίας Αθηνών για να διαπιστωθεί αν και μετά την ανύψωση του σωλήνα του απαγωγικού συστήματος και τις τροποποιήσεις, στις οποίες προέβησαν οι εναγόμενοι, απετράπη ή όχι ο κίνδυνος για την υγεία των εναγόντων, ώστε οι αρμόδιοι υπάλληλοι να επιβάλουν τυχόν πρόσθετα μέτρα, όπως την τοποθέτηση φίλτρων εξουδετέρωσης αερίων και οσμών, που θα πρέπει να συντηρούνται από τους εναγόμενους (βλ. και άρθ. 42 παρ.9 της ως άνω Υπουργικής Απόφασης, όπου γίνεται σχετική πρόβλεψη - βλ. επίσης και τη νεότερη της ένδικης υπόθεσης, εκδοθείσα μετά τη δημοσίευση της εκκαλουμένης,

σχετική Υπουργική Απόφαση ΥΙγ/Γ.Π/οικ 96967/2012 (Φ.Ε.Κ. 2718/Β/8.10.2012,), σύμφωνα με το άρθρο 5 της οποίας, αν, παρά την ανύψωση σε ύψος 0,50μ. των εξωτερικών απαγωγών σωλήνων από τη στέγη του ψηλότερου γειτονικού κτιρίου δημιουργούνται οχλήσεις στους περίοικους, η επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει όλα τα προβλεπόμενα τεχνικά μέτρα, φίλτρα κλπ. για την αποφυγή των οχλήσεων αυτών. Η απόφαση δε αυτή δεν εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση λόγω του χρόνου έναρξης ισχύος της, όμως από αυτή προκύπτει πρόσθετη ένδειξη για την προτεραιότητα στο δικαίωμα διαβίωσης των πολιτών σε καθαρό περιβάλλον. Λόγω της πολύωρης και καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης των εναγομένων και ιδιαίτερα του είδους της χρησιμοποιούμενης καύσιμης ύλης (κάρβουνο) για το ψήσιμο των κρεάτων, ο εξερχόμενος αέρας από το σωλήνα απαγωγής (καμινάδα) στην ταράτσα της οικοδομής, όπου στεγάζεται η επιχείρηση, επιβαρύνει το περιβάλλον, στο οποίο οι ενάγοντες διαβιώνουν, με τις προαναφερθείσες συνέπειες γι' αυτούς, στερώντας τους το δικαίωμα απόλαυσης καθαρού φυσικού αέρα χωρίς ρύπους και με κίνδυνο για την υγεία τους (πρβλ. και επικαλούμενο και προσκομιζόμενο απόσπασμα έκδοσης της ελληνικής Πνευμονολογικής Εταιρίας 2002 "ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟΦΡΑΚΤΙΚΗ ΠΝΕΥΜΟΝΟΠΑΘΕΙΑ", όπου αναφέρεται ότι πληθυσμοί εκτεθειμένοι σε υψηλούς ρύπους εμφανίζουν συχνότερα συμπτώματα στο αναπνευστικό με ιδιαίτερη επικινδυνότητα για τα παιδιά) και προσβάλλοντας, ενόψει των προεκτεθέντων, την προσωπικότητά τους σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν. Η δε παράνομη συνέπεια αυτή οφείλεται σε υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων, οι οποίοι, παρά τη διαμαρτυρία των εναγόντων, αλλά και με βάση τις αρχές της καλής πίστης, αρνούνται να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να μην οχλούνται οι τελευταίοι, τοποθετώντας τα άνω κατάλληλα φίλτρα, όπως πρέπει να υποχρεωθούν να πράξουν σύμφωνα με το αγωγικό αίτημα, χωρίς να ασκεί επιρροή για την αποδειχθείσα προσβολή της προσωπικότητας ότι η επιχείρηση διαθέτει νόμιμη άδεια λειτουργίας ή αν τηρούνται οι όροι που θέτουν άλλης διοικητικής φύσεως διατάξεις. Όπως αποδείχθηκε, τα κατάλληλα μηχανικά και χημικά φίλτρα για το σύστημα απόσμησης και για την αποτροπή εκπομπής καπνού και αιθάλης από την χρησιμοποιούμενη καύσιμη ύλη (κάρβουνο) με επιβλαβείς συνέπειες για τους περίοικους και ιδίως για τους ενάγοντες, είναι αυτά που περιγράφονται στην από 12.10.2007 προσφορά της εταιρίας ... ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ μετά την επίσκεψη ειδικού τεχνικού στην κουζίνα της επιχείρησης, με συναίνεση του νομίμου εκπροσώπου της εναγομένης εταιρίας, και περιλαμβάνουν επτά στάδια φιλτραρίσματος σύμφωνα με την άνω έκθεση: Στο πρώτο στάδιο φιλτραρίσματος ειδικό φίλτρο αλουμινίου κλάσης G2 κατά EN779, που συγκρατεί το λάδι και την υγρασία που διαφεύγει από τα φίλτρα της χοάνης. Στο δεύτερο στάδιο φιλτραρίσματος συνθετικό φίλτρο τύπου MCZ κλάσης G3 κατά EN779 σε κυματοειδή μορφή εντός μεταλλικού πλαισίου με προστατευτικά πλέγματα εμπρός και πίσω, που συγκρατεί υγρασίες λαδιού που τυχόν διαφεύγουν από το πρώτο στάδιο. Στο τρίτο στάδιο φιλτραρίσματος σταθερό σακκόφιλτρο, κλάσης F8 κατά EN779, που λ συγκρατεί τα μεγάλα σωματίδια του καπνού μεγέθους μεγαλύτερα του 1 μηκ. Στο τέταρτο στάδιο φιλτραρίσματος φίλτρο κλάσης H12 κατά EN 1822, που συγκρατεί

σωματίδια καπνού μεγέθους 1 μμ. Στο πέμπτο και έκτο στάδιο χημικού φιλτραρίσματος διάτρητα πλαστικά κάνιστρα PURAFIL DISPOSABLE MODULE PK-18 που περιέχουν 19 LBS χημικού φίλτρου CP-BLEND SELECT (μίγμα ενεργού άνθρακα 50% και ενεργής αλουμίνης 50% εμποτισμένης σε υπερμαγγανικό κάλιο τουλάχιστον 8%). Στο έβδομο στάδιο φίλτρο τύπου MCZ Κλάσης G4 κατά EN779 εντός μεταλλικού πλαισίου με προστατευτικά πλέγματα εμπρός και πίσω για τη συγκράτηση σκόνης που μπορεί τυχόν να διαφύγει από τα χημικά φίλτρα. Το επικαλούμενο και προσκομιζόμενο από τους εναγόμενους από 4.5.2010 έγγραφο του νομίμου εκπροσώπου της εταιρίας "...", ο οποίος είναι τεχνικός ψυκτικών εγκαταστάσεων κλιματισμού αερισμού, ως νεότερο έγγραφο σε σχέση με τα μέχρι τότε διαπιστωθέντα και με βάση τις τροποποιήσεις που έχει κάνει η επιχείρηση, δεν αναιρεί τα ανωτέρω αποδειχθέντα και δεν οδηγεί σε αντίθετη ασφαλή απόδειξη περί μη προκλήσεως οχλήσεως στους ενάγοντες...". Με αυτά που δέχτηκε και έτσι που έκρινε το Εφετείο, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ανωτέρω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 57, 59, 330, 288, 299, 914, 932, 967, 970 του ΑΚ, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 2, 5 και 24 παρ. 1 του Συντάγματος, ενώ διέλαβε στην απόφαση, σαφείς, πλήρεις και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες, οι οποίες επιτρέπουν τον αναιρετικό έλεγχο για την ορθή εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων και συνεπώς οι τρίτος και τέταρτος λόγοι αναίρεσης, από το άρθρο 559 αριθ.1 και 19 του ΚΠολΔ, με τους οποίους, υπό τις αντίστοιχες αιτιάσεις, υποστηρίζονται τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Εξ άλλου, οι λοιπές αιτιάσεις που αναφέρονται στους λόγους αυτούς, αφορούν εκτίμηση πραγματικών γεγονότων, που δεν ελέγχονται αναιρετικά κατ' άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ. Η υπέρβαση από τα πολιτικά δικαστήρια της δικαιοδοσίας τους ιδρύει το λόγο αναίρεσης από τη διάταξη του άρθρ. 559 αριθ. 4 ΚΠολΔ, κατά την έννοια της οποίας υφίσταται υπέρβαση δικαιοδοσίας και ιδρύεται ο λόγος αυτός αναίρεσης, όταν τα πολιτικά δικαστήρια επιλαμβάνονται υπόθεσης, η οποία κατά το νόμο ανήκει στη δικαιοδοσία άλλου δικαστηρίου, ποινικού ή διοικητικού, ή στη δικαιοδοσία διοικητικής αρχής (Ολ ΑΠ 5/1995), ο σχετικός δε με το λόγο αυτό ισχυρισμός αφορά τη δημόσια τάξη και συνεπώς παραδεκτά κατά το άρθρ. 562§2(γ) ΚΠολΔ προτείνεται για πρώτη φορά στον Άρειο Πάγο (ΑΠ 83/1978, ΝοΒ 1978.1355). Η αοριστία του λόγου αναίρεσης δεν μπορεί να συμπληρωθεί με παραπομπή σε άλλα διαδικαστικά έγγραφα (Ολ ΑΠ 57/1990). Ειδικότερα, για το ορισμένο του λόγου αναίρεσης από τον αρ. 4 του άρθρου 559 ΚΠολΔ πρέπει να καθορίζεται στο αναιρετήριο με σαφήνεια και η σχέση υπέρβασης εξουσίας προς κάποια διάταξη της απόφασης. Με τον πέμπτο λόγο οι αναιρεσείοντες προβάλλουν την αιτίαση, ότι το Εφετείο υπέπεσε στην πλημμέλεια από τον αρ. 4 του άρθρου 599 ΚΠολΔ, γιατί δέχθηκε ότι "απαιτούνται κατάλληλα φίλτρα στο απαγωγικό σύστημα του καταστήματός μας...να προβούμε σε τοποθέτηση στο απαγωγικό σύστημα...των καταλλήλων φίλτρων..." και έτσι έχει υπερβεί τη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Με τέτοια διατύπωση ο πέμπτος λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστος, διότι στο αναιρετήριο δεν αναφέρονται κατά τρόπο σαφή και ορισμένο όλα τα πιο πάνω αναγκαία για το ορισμένο του στοιχεία και ιδίως οι

πραγματικές κρίσιμες παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης που τον στοιχειοθετούν, με τον αναγκαίο καθορισμό της σχέσης υπέρβασης εξουσίας προς κάποια διάταξη της απόφασης, σε κάθε δε περίπτωση ως αβάσιμος, διότι προκύπτει από το περιεχόμενο της αναιρεσιβαλλόμενης, ότι το Εφετείο κανονικά, μέσα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του για την επίδικη διαφορά ιδιωτικού δικαίου, έκρινε έφεση των αναιρεσιδόντων (εναγομένων) κατά πρωτόδικης απόφασης (που είχε κάνει δεκτή αγωγή των αναιρεσιβλήτων για προσβολή της προσωπικότητας κλπ).

Τέλος, ο προβλεπόμενος από το άρθρο 559 αριθμός 20 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης για παραμόρφωση του περιεχομένου εγγράφου ιδρύεται, όταν το δικαστήριο της ουσίας υπέπεσε σε διαγνωστικό σφάλμα, αναγόμενο δηλαδή στην ανάγνωση του εγγράφου με την παραδοχή ότι περιέχει περιστατικά προδήλως διαφορετικά από εκείνα που πράγματι περιλαμβάνει, όχι δε και όταν από το περιεχόμενο του εγγράφου, το οποίο σωστά διέγνωσε, συνάγει αποδεικτικό πόρισμα διαφορετικό από εκείνο που ο αναιρεσιδών θεωρεί ορθό. Πράγματι, στην τελευταία περίπτωση πρόκειται για παράπονο αναφερόμενο στην εκτίμηση πραγματικών γεγονότων, η οποία εκφεύγει από τον αναιρετικό έλεγχο. Πάντως για να θεμελιωθεί ο προαναφερόμενος λόγος αναίρεσης θα πρέπει το δικαστήριο της ουσίας να έχει στηρίξει το αποδεικτικό του πόρισμα αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο στο έγγραφο, το περιεχόμενο του οποίου φέρεται ότι παραμορφώθηκε, όχι δε όταν το έχει συνεκτιμήσει απλώς μαζί με άλλα αποδεικτικά μέσα, χωρίς να εξαίρει το έγγραφο, αναφορικά με το πόρισμα στο οποίο κατέληξε για την ύπαρξη ή μη του αποδεικτέου γεγονότος (Ολ ΑΠ 2/2008). Στη συγκεκριμένη περίπτωση με τον έκτο λόγο του αναιρετηρίου προβάλλεται η αιτίαση, από το άρθρο 559 αρ. 20 ΚΠολΔ, ότι το Εφετείο παραμόρφωσε το υπ' αριθμ. .../30-11-2006 έγγραφο της Υγειονομικής Υπηρεσίας της Νομαρχίας Αθηνών, αφού έγινε συμμόρφωση των εναγόντων προς το έγγραφο αυτό, ώστε να λειτουργούν πλέον νόμιμα την επιχείρησή τους, με το να δεχτεί ότι απαιτούνται περαιτέρω μέτρα για την μη εκπομπή ρύπων απ' αυτήν. Από την προσβαλλόμενη όμως απόφαση προκύπτει, αφενός μεν και κυρίως, ότι το Εφετείο, προς συναγωγή του αποδεικτικού του πορίσματος, ότι δηλαδή για να εκλείψουν οι εκπομπές των ρύπων από την επιχείρηση των εναγόντων, πρέπει εκτός των όσων αναφέρονται στο άνω έγγραφο, να ληφθούν και τα λοιπά αναφερόμενα στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση μέτρα, συνεκτίμησε το παραπάνω έγγραφο, μαζί με τα προσκομισθέντα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία (καταθέσεις μαρτύρων, λοιπά έγγραφα), αφετέρου δε, δεν παραμόρφωσε το περιεχόμενο του παραπάνω εγγράφου αλλά απέδωσε σ' αυτό νόημα διαφορετικό από αυτό που θεωρούν ορθό οι ενάγοντες, αναφορικά με το αποδεικτέο πραγματικό γεγονός, πλήττοντας όμως έτσι απαραδέκτως, κατ' άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ την κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης για εκτιμητικό και όχι διαγνωστικό σφάλμα σε σχέση με το παραπάνω έγγραφο. Επομένως, ο λόγος αυτός της αναίρεσης (έκτος) είναι απαράδεκτος. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, μη υπάρχοντος άλλου λόγου αναίρεσης προς έρευνα πρέπει να απορριφθεί και η αίτηση αναίρεσης στο σύνολό της, να διαταχθεί δε κατά την παρ. 4 του άρθρ. 495 ΚΠολΔ, που προστέθηκε με το άρθρ. 12§2 του ν. 4055/2012, η εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του παραβόλου των

τριακοσίων (300) ευρώ, που καταβλήθηκε από τους αναιρεσείοντες, όπως αυτό αναφέρεται και στην καταχωρημένη στο τέλος του δικογράφου της αίτησης αναίρεσης υπ' αριθ. 695/2014 βεβαίωση της γραμματέως του Εφετείου Αθηνών. Εξ άλλου η αναιρεσείοντες που νικήθηκαν στη δίκη, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, κατά το σχετικό νόμιμο αίτημα των τελευταίων (άρθρ. 176, 183, 189§1, 191§2 ΚΠολΔ), όπως στο διατακτικό ειδικότερα.